

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Łodzi**

Łódź, dnia   maja 2011 r.

**Pan
Bogusław Woźniak
Dyrektor
Instytutu Przemysłu Skórzanego
w Łodzi**

LLO-4101-02-01/2011
P/10/159

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Łodzi skontrolowała Instytut Przemysłu Skórzanego w Łodzi, zwany dalej „Instytutem”, w zakresie gospodarowania majątkiem w latach 2009–2010.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokóle kontroli podpisanym w dniu 12 maja 2011 r. Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ustawy o NIK przekazuje Panu Dyrektorowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie gospodarowanie majątkiem przez Instytut Przemysłu Skórzanego w Łodzi w latach 2009-2010, mimo stwierdzonych nieprawidłowości nie powodujących jednakże następstw dla kontrolowanej działalności, zarówno w aspekcie finansowym, jak i wykonania zadań.

1. W badanym okresie Instytut Przemysłu Skórzanego w Łodzi posiadał w użytkowaniu wieczystym grunty Skarbu Państwa i Gminy Miasta Łódź o powierzchni ogółem 2.3799 ha oraz był właścicielem 13 budynków o powierzchni użytkowej ogółem 14.794 m². Instytut prawidłowo wykorzystywał majątek do realizacji podstawowych zadań statutowych, tj. prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie garbarstwa, futrzarstwa, obuwnictwa, a także innowacyjnych materiałów i tworzyw wykorzystywanych w przemyśle wyrobów skórzanych i obuwnictwie oraz do

prowadzonej poza działalnością podstawową - działalności gospodarczej. Działalność ta, której zakres i formy określono w statucie była zgodna z zasadami określonymi w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.).

Ponadto Instytut prowadził działalność gospodarczą, polegającą na wynajmowaniu pomieszczeń w należących do niego budynkach, która nie była wymieniona w jego statucie. W złożonym wyjaśnieniu Pan Dyrektor podał m.in., że: „*Instytut opracowując nowy Statut po połączeniu z CLPO próbował wprowadzić zapis o działalności związanej z gospodarowaniem majątkiem trwałym, mając na uwadze działalność usługową polegającą na wynajmowaniu wolnej powierzchni użytkowej. Zapis ten spotkał się z negatywną oceną Ministerstwa Gospodarki i z naszej propozycji Statutu został wykreślony. Nie przyjmowana była przez Ministerstwo nasza argumentacja, że wynajem pomieszczeń użytkowych jest od lat prowadzoną działalnością wielu Instytutów przynoszącą znaczne przychody i jako taka winna być ujęta w statucie oraz wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego.*” W latach 2009 i 2010 przychody z ww. działalności gospodarczej wyniosły ogółem odpowiednio 3.629,4 tys. zł i 3.654,4 tys. zł, w tym z wynajmu pomieszczeń odpowiednio 2.509,7 tys. zł i 2.678,9 tys. zł.

Działalność gospodarcza i usługowa, prowadzona przez Instytut w latach 2009-2010 nie ograniczała działalności badawczo-rozwojowej. Działalność gospodarcza Instytutu Przemysłu Skórzanego w Łodzi (inna niż podstawowa) prowadzona w latach 2009-2010 była wyodrębniona (wydzielona) pod względem finansowym i rachunkowym z działalności podstawowej (statutowej) Instytutu.

2. W latach 2009 i 2010 wynik finansowy Instytutu był dodatni i wynosił odpowiednio: 61,1 tys. zł i 19 tys. zł. W tym okresie przychody Instytutu wzrosły z 5.995,4 tys. zł w 2009 r. do 6.154,1 tys. zł w roku 2010, tj. o 2,6%. W strukturze przychodów udział środków budżetowych w 2009 r. wynosił 12,6% (755,4 tys. zł), a w roku 2010 był jeszcze niższy - 12,1% (734,9 tys. zł). Zmalał również udział przychodów finansowanych przez zleceniodawców z 42% w 2009 r. do 39,2% w roku 2010 (tj. z 2.516,1 tys. zł do 2.411 tys. zł). W badanym okresie wzrosły natomiast udziały przychodów z wykorzystania majątku na cele pozastatutowe z 42,1% (2.524,9 tys. zł w 2009 r.) do 43,6% (2.683,9 tys. zł) w roku 2010.

W latach 2009-2010 nie występowały zagrożenia dla kontynuacji działalności Instytutu, aktywa trwałe i obrotowe w roku 2009 pokryte były w 61% funduszami własnymi, a w roku 2010 w 62%.

3. W latach 2009-2010 Instytut posiadał płynność finansową pozwalającą na terminowe regulowanie zobowiązań, a stan należności ogółem kształtował się w granicach od 467,8 tys. zł do 564,9 tys. zł. i dotyczył wyłącznie należności krótkoterminowych.

Stan należności ogółem na dzień 31 grudnia 2010 r. był niższy w stosunku do stanu należności z dnia 1 stycznia 2009 roku o 79,9 tys. zł, tj. o 14,1%.

W badanym okresie stan przeterminowanych, krótkoterminowych należności zmalał z 393,5 tys. zł na dzień 1 stycznia 2009 r. do 340,1 tys. zł na dzień 31 grudnia 2010 r., tj. o 53,4 tys. zł (o 13,6%). W okresie tym wystąpiły przypadki uznania należności za nieściągalne na kwotę zł 62.111,67 zł. Przyczynami nieściągalności – jak podał w złożonym wyjaśnieniu Pan Dyrektor – było: brak majątku firmy postawionej w stan upadłości lub likwidacji, śmierć dłużnika, oraz postępowanie komornicze umorzone z uwagi na brak majątku spółki z o.o., a powództwo przeciwko członkom zarządu oddalone przez Sąd Okręgowy.

Działania Instytutu mające na celu wyegzekwowanie należności przeterminowanych były prawidłowe.

4. W badanym okresie Instytut dokonywał odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych, stosując metodę liniową i stawki amortyzacyjne wynikające z załącznika nr 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 ze zm.) oraz przepisów art. 31-33 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 ze zm.).

5. W latach 2008-2010 powierzchnia udostępniona odpłatnie przez Instytut użytkownikom zewnętrznym systematycznie wzrastała osiągając na dzień 31 grudnia 2010 r. stan - 9.117 m² (61,63% posiadanej powierzchni), co w stosunku do 8.254 m² (55,79% posiadanej powierzchni) wg stanu na dzień 31 grudnia 2008 r. stanowiło wzrost o 863 m², tj. o 10,5%.

Instytut legalnie udostępnił swoje mienie drogą zawarcia umów na wynajem zbędnych pomieszczeń. Analiza wszystkich, tj. 25 umów najmu zawartych przez Instytut w 2010 r. wykazała, że umowy te w sposób wystarczający zabezpieczały ochronę interesów udostępniającego.

6. W latach 2009-2010, zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy Prawo budowlane, Instytut Przemysłu Skórzanego prowadził dla każdego z 13 posiadanych obiektów, książkę obiektu budowlanego, stanowiącą dokument wykorzystywany do zapisów dotyczących przeprowadzonych badań i kontroli stanu technicznego, remontów i przebudowy.

Ponadto, zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 ze zm.) poddawał wszystkie posiadane obiekty budowlane wymaganym kontrolom okresowym i wykonywał wydane zalecenia. Ostatnie, odbywające się co najmniej raz na 5 lat kontrole okresowe użytkowanych przez Instytut obiektów budowlanych zostały przeprowadzone, w latach: 2007, 2008 i 2010.

7. W latach 2008-2010 Instytut Przemysłu Skórzanego w Łodzi nie angażował środków finansowych i rzeczowych w tworzenie spółek lub obejmowanie udziałów i akcji w spółkach.
8. W latach 2009-2010 Instytut dokonał ogółem 12 zakupów aparatury naukowo-badawczej: w 2009 roku 5 zakupów o wartości ogółem 47.588,10 zł, a w roku następnym 7 zakupów na kwotę 52.650,15 zł. Wartość poszczególnych zakupów kształtowała się w granicach od 1.029,30 zł (Pipetor zakupiony 26.10.2010 r.) do 21.900,00,00 zł (Stanowisko do natrysku nanosubstancji zakupione 25.10.2010 r.). Zakupy zostały dokonane zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy Prawo zamówień publicznych. Zakupiona w badanym okresie aparatura wydana została z magazynu przed upływem 7 dni od dnia zakupu.
9. Instytut, dostosował swój Statut do postanowień ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz.U. nr 96 poz. 618). Statut ten został zatwierdzony przez Ministra Gospodarki w dniu 20 kwietnia 2011 r.

Do czasu zakończenia niniejszej kontroli Instytut nie dostosował jednak stosownie do art. 54 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki (Dz.U. Nr 96, poz. 620 ze zm.), posiadanego regulaminu organizacyjnego do postanowień ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

Ponadto, obecna struktura organizacyjna Instytutu, m.in. w zakresie nadzoru nad pracami badawczymi w Oddziale Kraków – zdaniem NIK jest niezadowolająca, gdyż nie zapewnia właściwego nadzoru ze strony Kierownictwa Instytutu nad pracą poszczególnych komórek organizacyjnych Oddziału. Przykładowo: z-ca dyrektora ds. badawczych Oddziału w Krakowie zgodnie z obowiązującą strukturą organizacyjną Instytutu podlega wyłącznie Dyrektorowi Oddziału w Krakowie, mimo że w Instytucie jest z-ca Dyrektora Instytutu ds. Naukowych.

10. Kontrola NIK ustaliła ponadto, że „przez niedopatrzenie” – jak podał w złożonym wyjaśnieniu Pan Dyrektor, po połączeniu IPS w Łodzi i CLPO w Krakowie nie zostały dokonane stosowne zmiany dotyczące nowego użytkownika wieczystego gruntów ujętych w księgach wieczystych: Nr KR1P/00056921/4 i Nr KR1P/00245512/6. W trakcie kontroli, pismem z dnia 15.04.2011 r. znak FK/05/12/2011r., Instytut wystąpił do Sądu

Rejonowego dla Krakowa-Podgórze z wnioskiem o dokonanie stosownych zmian w przedmiotowych księgach wieczystych.

11. Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia zaistniałe zmiany w strukturze zatrudnienia. W latach 2009-2010, w działalności B + R Instytutu zatrudnionych było ogółem 70 osób. W okresie tym liczba osób ze stopniem naukowym doktora wzrosła z 8 do 9, a liczba osób z wykształceniem wyższym z 38 w roku 2009 do 40 osób w roku 2010.
12. W badanym okresie, w Instytucie nie występowały zagrożenia dla kontynuacji działalności. W roku 2009 aktywa trwałe i obrotowe Instytutu pokryte były funduszami własnymi w 61%, a w roku 2010 w 62%.

Przedstawiając powyższe uwagi i oceny Najwyższa Izba Kontroli wnosi o dostosowanie posiadanego regulaminu organizacyjnego do postanowień ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na poprawę istniejącego systemu organizacyjnego w Instytucie,

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Łodzi, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje od Pana Dyrektora w terminie 15 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku, bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosku lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Panu Dyrektorowi prawo zgłoszenia na piśmie do Dyrektora Delegatury NIK w Łodzi umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosku zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji o której wyżej mowa, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.